

Amerika'nın İran'a Bitmeyen Müzakere Oyunu, İran'lı Siyasetçilerin Bitmeyen Yanılgısı!

ABD'nin İran'a karşı savaşının yansımaları, ABD'nin tarihi stratejik ve jeostratejik çıkmazının oluşmasında bir dönüm noktası oluşturdu ve ABD'nin hegemonyasının aşınması ile İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra temellerini attığı ve Soğuk Savaş'ın sona ermesinden sonra pekiştirdiği uluslararası düzenin çatlamasına yönelik zorlu bir sınav oldu. Bu savaş, ABD'nin askeri gücü için de zorlu bir sınav oldu; zira askeri gücünün sınırlarını ve ABD'nin stratejik çıkmazının derinliğini ortaya çıkardı. Ne İran boyun eğdirilip bağımlı bir hizmetkâr haline getirilebildi, ne de Çin boğulabildi; aksine, İran savaşı ABD için bir çıkmaz ve boğucu bir durum haline geldi.

Dahası savaşın sonuçları, Amerika'nın hedeflerinin tam tersi sonuçlar doğuran stratejik bir darbe ve şok oluşturdu; zira Amerika'nın stratejik önceliklerinin başında Çin geliyordu ve İran'a karşı savaşın büyük bir kısmı, İran'ın enerji arterini kesmek ve Körfez penceresini ona kapatmak yoluyla Çin'i hedef almıştı. Zira Hürmüz Boğazı artık ABD'nin bir meşgalesi haline gelmiş ve bununla birlikte Amerikan stratejik ve askeri ilgi odağının ve meşgalesinin pusulası da yön değiştirdi; çünkü savaşın süresi uzadıkça ABD, daha fazla kuvvet, mühimmat, deniz ve hava kapasitesi tahsis etmek ve bununla birlikte Çin için hazırladığı askeri gücünü ve stratejik rezervlerini tüketmek zorunda kaldı. Ayrıca İran'a odaklanılması, Çin'in ana meydan okumasının olduğu Hint-Pasifik bölgesine olan odaklanmayı azalttı. Bu da Çin'e, Asya'daki nüfuzunu yoğunlaştırmak, askeri yapılanmasını inşa etmek ve uluslararası sahada diplomatik ve ekonomik varlığını güçlendirmek için istisnai bir alan ve fırsat vermiş olup bu ise ABD'nin içinde bulunduğu açmaz ve ikilemi daha da kötüleştirmiştir.

Bu sonuçlara göre bu kritik durum, ABD'nin hegemonyasına bir darbe ve onun küresel liderliğinin çöküşü mesabesindedir; ABD'nin böyle bir duruma boyun eğmesinin yanı sıra bunun pekiştirilmesi için müzakere etmesi neredeyse müstahil, hatta imkânsızdır; aksine durumu tersine çevirmek ve çıkmazından kurtulmak için topu geri almaya çalışacaktır. Bu kritik ve tehlikeli durumla Amerika, hasmına yönelik tam bir siyasi aldatmaca içinde muamele etmektedir. Bunu da kendi hegemonyasının şartlarını kabul etmeye ve boyun eğmeye zorlamak için gücünü yeniden toparlamak ve topu yeniden kazanmak amacıyla vakit kazanmayı hedeflediği müzakereler aldatmacası yoluyla yapmaktadır. Dahası bunun da ötesinde, İran rejimini kendisine tâbi hale getirecek şekilde yeniden yapılandırmaya çalışmaktadır. Bu arada aldanmışlık içindeki İranlı siyasetçiler bu sürece, sanki mevcut statükoyu pekiştirecek ve nihai bir sonuç olarak kalıcı kılacakmış gibi bakmakta ve böylece de müzakereler tuzağına düşmektedirler.

Bu kritik ve tehlikeli stratejik durumun, Amerika tarafından nihai bir durum olarak kabul edilmesinin yanı sıra müzakereler yoluyla pekiştirilmesinin imkânsız olduğu bilinmektedir; aksine bu durum ancak zorla, stratejik bir sarsıntıyla ve Amerikan varlığını ve nüfuzunu bölgeden ve coğrafyadan nihai olarak ortadan kaldıracak köklü bir askeri harekâtla dayatılabilecektir.

Keşke İran yöneticileri bunu bilmiş olsalardı!

Umman; hava ve deniz operasyonlarını uygulama kapasitesini kesintisiz bir şekilde artırmakta, aynı zamanda müzakereler sürerken İran hedeflerine yönelik

askeri saldırıların devam etmesiyle, İran'ın güçlü tepkilerinin hafifletilmesi, verdiği kayıpların azaltılması, askeri kabiliyetleri ile mühimmatını, özellikle de maliyetli savunma sistemleri ile önleyici füzelerini tüketmesinin dizginlenmesi amaçlanmaktadır. Tüm bu stratejik Amerikan askerî yığınağının oluşturulması zaman ve hazırlık gerektirmektedir; müzakereler ise Amerika'nın zaman kazanmaya ve İran yöneticilerini aldatmaya yönelik bir hilesidir.

Felaket olan ise, İran'ın aldatılmış siyasetçilerinin buna zaman tanımaları olmuştur!

Eğer İran'da ideolojik ve köklü siyasi bir akıl olsaydı, Amerika'nın kendilerine karşı yürüttüğü savaşın yol açtığı ağır stratejik yaralar yüzünden vahşi domuz gibi bir hale geldiğini bilirdi; zira domuzun yaralı hali, sağlıklı hâlden çok daha tehlikelidir ki, gücünün sarsılmasının verdiği acı ve küresel hegemonyasını kaybetme korkusu, Amerika'nın davranışlarını çok daha saldırgan, pervasız ve ölçüsüz bir hâle getirmektedir.

Tıpkı mühlet tanımanın hiçbir işe yaramadığı vahşi domuza davranıldığı gibi; eğer İranlı yöneticilerde azıcık bir basiret olsaydı, Amerika ile müzakere masasına oturmak yerine, onun bölgedeki askeri varlığını nihai olarak ortadan kaldırmak ve onun İran'ın içindeki siyasi nüfuzunu kökten kazımak için ellerindeki bu fırsatı bir ganimet bilmeleri gerekirdi.

Ancak İranlı politikacıların düşüncesindeki köklü ve ideolojik eksiklik, onların helaki olacaktır; keşke akledebilse!

ABD'nin İran'a karşı savaşı, Batı ile olan meselenin askeri değil, ancak tamamen ideolojik ve siyasi olduğu gerçeğini açıkça teyit etmektedir. Batı, bizim acısını çektiğimiz devlet boşluğunu, kendi askeri çıkmazını siyasi bir çıkış yoluna dönüştürmek için kullanmaktadır. Bunu da bugün, ya İran'ın aşağılayıcı bir teslimiyetiyle ya da öldürücü bir darbeyle stratejik ve askeri çıkmazından kurtulmak için müzakere penceresini açmak ve İranlı siyasetçileri aldatmak yoluyla yapmaktadır.

Bu da İslam ümmeti için hayati ikilemin hâlâ devam ettiği ve giderek daha şiddetli ve yıkıcı bir hale geldiği anlamına gelmektedir; bu ikilem ise, İslam beldelerinin, İslam ümmetinin ömrü açısından korkunç bir süre olan bir asırdan fazla bir süredir muzdarip olduğu ideolojik kara delik ve ideolojik bir devlet boşluğudur; bu da İslam beldelerini, Haçlı ve sömürgeci kafir Batı'nın, hatta aşağılık Yahudi varlığının, Rusların, Hinduların, Çinlilerin ve Budist Burma'nın savaşlarının bir sahası haline getirmiştir... Hem de bugünkü hain ve utanç verici rejimlerinin tam bir işbirliği ve ortaklığıyla.

Müslümanlar olarak sonuçlarının acısını çektiğimiz bu ideolojik kara deliği, ancak yüce İslam Hilafetimiz doldurabilir; zira Hilafet, hain ve utanç verici rejimlerin pisliğini silip süpürecek, kâfir Batı'nın kökünü kazıyacak, onun medeniyetinin utancını yok edecek, onun hayatını cehenneme çevirip yerle bir edecek ve şeriatıyla hükmedilmesi sayesinde ümmete Rabbine itaatini ve izzetini geri kazandıracaktır. **“Allah: Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.”** [Mücadele 21]